

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

Coloniae Munatianæ, 1665

De Regvlaribvs Et Transevtibus Ad Religionem. Titvlvs IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62915)

VT professores cuiusvis paupertatis ordinis edibentius, in qua vocati sunt vocatione persistere, transiensque ad non mendicantium ordinem in eodem conversari quietius studeant, quo in ipsis discordiarum & schismatum productiva ambitio reprimetur: a sacro concilio approbante statuimus, mendicantes quoslibet, qui ad non mendicantium ordines etiam auctoritate Apostolica transibunt in posterum, quive hactenus transiverunt, quamvis nunc prioratus, administrationes, vel officia, aut curam animarum, vel regimen quodcumque obtineant inibi, vocem aut locum in capitulo non habere: etiam, si hoc sibi ab aliis liberè concedatur. Ad b prioratus quoque, administrationes, aut quocumque in antea non assumi officia, etiam tanquam vicarios seu ministros vel locorum aliorum tenentes: quodque animarum curam & regimen, non pro se possint, nec pro aliis exercere. Quidquid autem in contrarium attentatum fuerit, sit irritum ipso iure, quovis privilegio non obstante. Ad illorum autem mendicantium ordines, quos Apostolica sedes eo modo subsistere c voluit, ut eorum professoribus ita in illis remanere liceret, quod nullum ex tunc admitterent ad professionem eorum, quibusque concessit licentiam generalem ad approbatos alios ordines transfundi, presentem volumus constitutionem extendi.

CAP. II.

Tabes per annuam defertur habitum novitiorum, non patenter distinctum ab habitu professorum intelligitur professor, Ioan. Andr. Idem.

Eos qui deinceps in discretionis constituti aetate, novitiorum habitum in aliqua religione per annum portaverint, hoc ipso religionem illam decernimus esse professos: Nisi huiusmodi habitus in colore, scissura, vel forma se distinctum patenter exhibeat ab habitu professorum.

DE STATU MONACHORUM VEL CANONICORUM REGULARIUM.

TITVLVS X.

CAP. I.

Præmittit exordium breve, in quo constitutionis causam ponit, & generale interdictionum monachorum nigrorum circa exquisitum ornatum, vel notabilem excessum in vestibus, cibis, potibus, equitatu, & lectisteriis.

Clemens V. in concilio Vienensi.

NE in agro dominico, sacra videlicet monachorum nigrorum religione, indecorum aliquid obrepit, aut vitiosum quicquam perniciosè e in segetem coalescat, sed ut in illa potius flores honoris & honestatis fructus in ubertate succrescant: eis in vestibus inordinatum omnem seu exquisitum ornatum, aut cultum, necnon in cibis & potibus, equitatu & lectisteriis, quemvis notabilem interdicerent excessum.

Specialiter providet circa vestes habitus proximas, alonutis, capitis, calcamentis, zenas, cultellis, calcariis, sellis, & sponis ipsorum: & ultimè, circa habitum superiorem, Ioan. Andr.

Statuimus, ut superior vestis ipsorum habitui proxima, nigri, bruni, aut albi coloris existat, juxta morem apud eos servari solitum in regione, qua degunt, nec in qualitate panni regularis excedatur modestia, nec qua-

a Al. reprimatur. b In manus, versutosum & emendatitio: Ad prioratus quoslibet administrationes, aut quocumque etiam annua officia non assumi, & tanquam vicarios, seu ministros, vel loca aliorum tenentes, &c. c Al. suscipere. d Al. liceat. e Al. permississimam in segetem.

ratur quod pretiosus & subtilis, sed quod utilius valeat inveniri. Sit etiam vestis ipsa rotunda per circuitum & non scissa, nec longitudine nimia, aut brevitate notanda: largas etiam manicas habeat usque ad pugnum protensas, non consuturas vel quomodolibet botonatas. Almutiis de panno nigro vel pellibus caputiorum loco, cum cuputiis habitus, quem gestaverint, sint contenti: juxta tamen dispositionem Abbatis, scissis super humeros, & honestis caputiis uti possint. In vestibus sententum pro federaturis non portent. A stivalibus largis aut botis altis pro calcamentis utantur. Nullus zonam, cultellum, calcarià cum ornatu deferre, aut cum sella clavorum ornatu decorata superfluo, vel nimis aliàs sumptuosa, sive cum fraxo ferraturam ad ornatum habentem, equitare præsumat. Rursus in locis, in quibus fuerit congregatio duodecim monachorum aut supra, intra septa monasterii, Abbas prior, aut alius præfidentis portet floccum de panno, pro floccis aut cucullis in ipso monasterio consueto: monachi verò alii in monasteriis, in quibus floccus soliti sunt portare, debent etiam uti eis. In aliis autem monasteriis & intra domos de alios prioratus, ubi non est tanta congregatio monachorum, cucullas clausas deferant & honestas. Cum verò Abbates, priores, aut alios præfidentes & monachos alios extra monasterium proficisci continger, floccum, cucullam, aut capam clausam habeant, & subtus capam si eam portaverint cucullam deferant, aut si maluerint scapulare. Cum autem ad serviendum in divinis officiis albis vel sacris vestibus induentur, aut cum occupabuntur in operibus, uti eis liceat scapulari. Verum ne ex diversâ acceptione, quam in diversis regionibus huiusmodi vocabula, floccus videlicet, & cuculla dicuntur habere, hæstandi circa præmissa materia relinquatur: cucullæ nomine habitum longum & amplum, sed manicas non habentem: nomine verò flocci habitum, qui longas & amplas habet manicas, nos intelligere declaramus.

Providet circa monachorum confessionem, communionem, expositorem regulæ, & instructionem ne vitorum, Ioan. Andr.

Sanè a singulis mensibus tam in monasteriis, quam extra (sublata occasione quacumque) ad confessionem saltem semel accedant omnes & singuli monachi. Et in prima dominica mensis cuiuslibet in monasteriis semper communicent, nisi ex causa fortè, quam Abbati, priori, aut poenitentiaris monasteriorum non differant intimare, eorumque iudicio vel abstineant vel accedant. Regula quoque cum in capitulo legitur, ab illo, qui præest ipsi capitulo, vel alio, cui hoc ipse injuxerit, propter juniores vulgariter exponatur. Novitiis etiam fidelis deputetur instructor, tam in divinis officiis, quam in observantia regulari.

Providet circa venationes & aucupationes monachorum, Ioan. Andr.

Porro à venationibus & aucupationibus omnes semper abstineant, nec eis interesset, aut canes, vel aves venaticos per se vel alios tenere præsumant, nec à familiaribus secum morantibus teneri permittant, nisi saltus, viarias, vel garenas proprias, vel jus venandi in alienis haberent, in quibus cuniculivel fera alia forsitan essent, quo casu hoc eis permittitur: dum tamen intra monasteria seu domos, quas inhabitant, put eorum clausuras, venaticos canes non teneant, nec venationi præsentiam exhibeant personalem.

Tantum certos prædictorum transgressores: omnes alios punitis jubent juxta disciplinam regulæ, Ioan. Andr.

Si quis autem præmissorum temerarius extiterit vio-

a Iste b. comprehendit canonicos regulares, ne rursus sit suspensus, contra l. si quando, ff. de leg. 1. & c. solus, de major. & obed.

